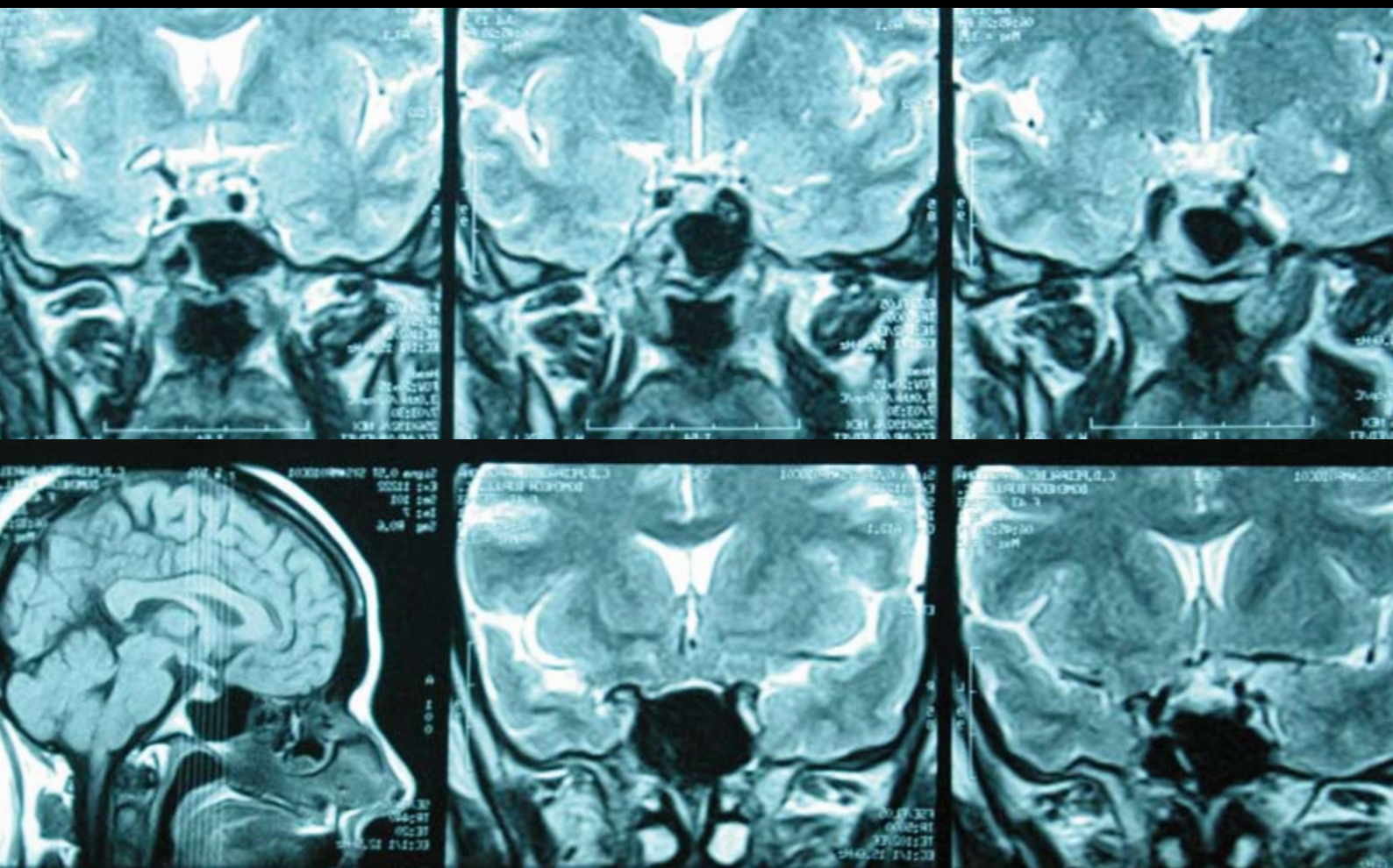

Esclat

48

El trastorn cranioencefàlic

El trastorn cranioencefàlic (TCE)

Participació d'Esclatec en el projecte europeu TRAMA
d'integració laboral

Fisioteràpia: Feldenkrais

Doble recomanació: la pel·lícula 'No me pidas que te bese,
que te besaré' i el llibre 'El món groc', d'Albert Espinosa

4

TEMA

El traumatisme cranioencefàlic

El traumatismo craneoencefálico

Emma Carol i Bernabeu, psicòloga

8

TEMA

“El primer que sents és que estàs perdut

completament”. Entrevista a la Pilar, mare

d’un fill amb traumatisme cranioencefàlic

“Lo primero que sientes es que estàs perdido

completamente”. Entrevista a Pilar, madre de

un hijo con traumatismo craneoencefálico.

Laura Iglesias Soler, educadora

14

ATENCIÓ

Descobrim Feldenkrais?

Descubrimos a Feldenkrais?

Elvira Arbós, fisioterapeuta

18

INTEGRACIÓ

Esclat, en el projecte Trama

Esclat, en el proyecto Trama

Lola de la Fuente, directora d’Esclat

26

RECOMANACIÓ

La pèrdua i la passió per la vida a través d’una finestra

gropa

La pérdida y la pasión por la vida a través de una

ventana amarilla

Jesús Simón, director de l’escola Esclat

24

ASSOCIACIÓ

El Cermi creu que la sèrie d’Antena 3

“Lalola” es mofa de la discapacitat

El Cermi cree que la serie de Antena 3

“Lalola” se mofa de la discapacidad

Guia sobre turisme adaptat en castellà i anglès

Guía sobre turismo adaptado en castellano e inglés

Accessibilitat de les pàgines web: una obligació

legal amb avantatges competitius

Accesibilidad de las páginas web: una obligación

legal con ventajas competitivas

Donatius de El Corte Inglés

Donativos de El Corte Inglés

EDITORIAL

Històries de superació rere les grans xifres

Historias de superación detrás de las grandes cifras

Aquest número de la revista Esclat el dediquem al traumatisme cranioencefàlic (TCE). Es produeix arran d’un fort impacte al cervell i el procés de recuperació d’aquesta lesió és lent i feixuc, prou que ho saben les persones afectades, els familiars i els professionals que els tracten.

Es calcula que el 75% dels TCE són causats per accidents de trànsit, sobretot en menors de 25 anys. Per això hi ha entitats, com ara Stop Accidentes, que agrupen víctimes i familiars de persones que han mort o que han resultat greument ferides en accidents de trànsit.

L’Organització Mundial de la Salut (OMS) va declarar el 7 d’abril de 2004, coincidint amb el Dia Mundial de la Seguretat Viària, que “la seguretat viària és fruit de l’esforç conscient de molts sectors. Si no hi ha voluntat política, la seguretat viària mai no serà una realitat”. I la seguretat a les carreteres i a les autopistes és important, a causa de la relació que hi ha entre el TCE i l’accidentalitat.

Darrere de les grans xifres que ens proporcionen les fonts oficials, hi trobem històries punyents que afecten persones de carn i ossos, i que són al nostre entorn. Per això, la revista inclou el relat de la Pilar, una mare que fa gairebé deu anys que lluita després que el seu fill, que aleshores tenia 12 anys, fos atropellat mentre anava cap a l’escola. Actualment l’Àlex assisteix al Centre d’Atenció Especialitzada CADES des de l’any passat. **F**

Este número de la revista Esclat lo dedicamos al traumatismo craneoencefálico (TCE). Se produce a raíz de un fuerte impacto en el cerebro y el proceso de recuperación de esta lesión es lento y pesado; bien lo saben las personas afectadas, los familiares y los profesionales que los tratan.

Se calcula que el 75% de los TCE son causados por accidentes de tráfico, sobre todo en menores de 25 años. Por este motivo hay entidades, como Stop Accidentes, que agrupan a víctimas y familiares de personas que han muerto o que han resultado gravemente heridas en accidentes de tráfico.

La Organización Mundial de la Salud (OMS) declaró el 7 de abril de 2004, coincidiendo con el Día Mundial de la Seguridad Vial, que “la seguridad vial es fruto del esfuerzo consciente de muchos sectores. Si no hay voluntad política, la seguridad vial nunca será una realidad”. Y la seguridad en las carreteras y en las autopistas es importante, debido a la relación que existe entre el TCE y la accidentalidad.

Detrás de las enormes cifras que nos proporcionan las fuentes oficiales, encontramos historias estremecedoras que afectan a personas de carne y hueso, y que están en nuestro entorno. Por eso, la revista incluye el relato de Pilar, una madre que lleva casi diez años luchando después de que su hijo, que entonces tenía 12 años, fuera atropellado mientras iba hacia la escuela. Actualmente Àlex asiste al Centro de Atención Especializada CADES desde el año pasado. **F**

El traumatisme cranioencefàlic

El traumatismo craneoencefálico

Un traumatisme cranial es dona quan el crani presenta una lesió, i el traumatisme cranioencefàlic (TCE) és un impacte al crani i a l'encèfal, és a dir, al cervell.

Un traumatismo craneal se da cuando el cráneo presenta una lesión, y el traumatismo craneoencefálico (TCE) es un impacto en el cráneo y en el encéfalo, es decir, en el cerebro.

Causas

Un TCE és sempre conseqüència d'un impacte, un cop en aquest òrgan, ja sigui per un accident de trànsit (automòbil o motocicleta), per una caiguda (accident laboral, domèstic o fent esport) o com a conseqüència d'una agressió. Majoritàriament, la causa en són els accidents de trànsit.

Xifres

Cada any:
Moren a les carreteres espanyoles 1.400 joves.
55.000 joves són víctimes dels accidents de trànsit.
Més de 1.800 joves resulten ferits greus.

Causas

Un TCE es siempre consecuencia de un impacto, un golpe en este órgano, ya sea por un accidente de tráfico (automóvil o motocicleta), por una caída (accidente laboral, doméstico o realizando deporte) o como consecuencia de una agresión. Mayoritariamente, la causa son los accidentes de tráfico.

Cifras

Cada año:
Mueren en las carreteras españolas 1.400 jóvenes.
55.000 jóvenes son víctimas de los accidentes de tráfico.
Más de 1.800 jóvenes resultan heridos graves.

El procés de recuperació del pacient afectat per un TCE és un viatge de llarg recorregut. Solen ser processos llargs que requereixen una constància diària o setmanal i, en canvi, les millores solen presentar-se de forma inconstant i lenta. Per aquest motiu, tant els afectats, els familiars com els professionals descriuen que és un procés molt dur.

De fet, la principal causa de mort entre els joves de 15 a 29 anys són els accidents.

Conseqüències

Què passa quan el cervell rep un impacte i es malmet? Les neurones o bé es moren com a conseqüència d'una hemorràgia produïda pel cop o bé es desconnecten. Si el cop és per una caiguda o agressió, es produeix una lesió en una zona específica del cervell, la qual cosa s'anomena dany focal. Si es tracta d'un accident de trànsit, en incloure l'element velocitat en el moment de l'impacte, es dona aquesta afectació en àrees concretes, però també un dany més inespecífic, la desconexió entre neurones o grups de neurones. És el dany axonal difús.

El cervell es podria dividir en àrees i cada part d'aquestes realitza una funció específica. Per exemple, tenim l'àrea de la parla, la de la comprensió del llenguatge, l'àrea de la memòria, etc. Però no és tan senzill, ja que aquestes àrees estan connectades entre si i per fer una funció determinada necessiten aquestes connexions. Per tant, quan un cervell es lesiona, l'àrea lesionada donarà com a resultat que les funcions que feia aquesta quedin alterades. Hi ha diferents graus de gravetat, les funcions poden estar lleugerament, moderadament o greument afectades.

Tractament

Els professionals que tractaran en diferents moments la persona afectada per un TCE són el neuròleg, el neurocirurgià, l'infermer, el metge rehabilitador, el fisioterapeuta, el neuropsicòleg, el logopeda, el terapeuta ocupacional i el treballador social. En cas que durant el procés el malalt o els familiars presentin alteracions emocionals continuades en el temps, caldrà la intervenció d'un psicòleg o un psiquiatre. En la mesura que puguin tots aquests professionals haurien d'estar coordinats.

El proceso de recuperación del paciente afectado por un TCE es un viaje de largo recorrido. Suelen ser procesos largos que requieren una constancia diaria o semanal y, en cambio, las mejoras suelen presentarse de forma inconstante y lenta. Por este motivo, tanto los afectados, los familiares como los profesionales describen que es un proceso muy duro.

De hecho, la principal causa de muerte entre los jóvenes de 15 a 29 años son los accidentes.

Consecuencias

¿Qué pasa cuando el cerebro recibe un impacto y se daña? Las neuronas o bien se mueren como consecuencia de una hemorragia producida por el golpe o bien se desconectan.

Si el golpe es por una caída o agresión, se produce una lesión en una zona específica del cerebro, lo que se denomina daño focal. Si se trata de un accidente de tráfico, al incluir el elemento velocidad en el momento del impacto, se da esta afectación en áreas concretas, pero también un daño más inespecífico, la desconexión entre neuronas o grupos de neuronas. Es el daño axonal difuso.

El cerebro se podría dividir en áreas y cada parte de éstas realiza una función específica. Por ejemplo, tenemos el área del habla, la de la comprensión del lenguaje, el área de la memoria, etc. Pero no es tan sencillo, ya que estas áreas están conectadas entre sí y para desarrollar una función determinada necesitan estas conexiones. Por lo tanto, cuando un cerebro se lesiona, el área lesionada dará como resultado que las funciones que realizaba queden alteradas. Hay diferentes grados de gravedad, las funciones pueden estar ligeramente, moderadamente o gravemente afectadas.

Tratamiento

Los profesionales que tratarán en diferentes momentos a la persona afectada por un TCE son el neurólogo, el neurocirujano, el enfermero, el médico rehabilitador, el fisioterapeuta, el neuropsicólogo, el logopeda, el terapeuta ocupacional y el trabajador social. En caso de que durante el proceso el enfermo o los familiares presenten alteraciones emocionales continuadas en el tiempo, se precisará la intervención de un psicólogo o un psiquiatra. En la medida

La principal causa del TCE són els accidents de trànsit. Cada any, moren a les carreteres espanyoles 1.400 joves, i els accidents són la primera causa de mort entre els joves de 15 a 29 anys.

La principal causa del TCE son los accidentes en las carreteras. Anualmente, mueren en las carreteras españolas unos 1.400 jóvenes, y los accidentes son la primera causa de muerte entre los jóvenes de 15 a 29 años.

En Dani Penalba, un usuari d'Esclat 2 amb traumatisme craneoencefàlic.

El procés de recuperació del pacient afectat per un TCE és un viatge de llarg recorregut: primer, cal establir el pacient mèdicament per tal que pugui sobreviure; després, cal millorar-ne el grau de consciència progressivament, ja que els TCE greus solen entrar en un coma profund o moderat. Si es desperten i continuen conscients s'inicia un procés de recuperació de les funcions alterades. Solen ser processos llargs que requereixen una constància diària o setmanal i, en canvi, les millores solen presentar-se de forma inconstant i lenta. Per aquest motiu, tant els afectats, els familiars com els professionals descriuen que és un procés molt dur, ple d'incerteses i d'esforços que no se sap en què es traduiran. Sigui quin sigui el resultat obtingut, és molt important que aquestes persones rebin l'estimulació i els tractaments necessaris, no només per millorar, sinó també per no perdre el que han recuperat, és a dir, per mantenir l'estat en què es troben.

Les persones afectades per un TCE que han estat molt de temps en coma i després s'han despertat m'han regalat un dels presents més importants de la meua vida. Aquestes persones m'han mostrat el que és la lluita insaciable per mantenir quelcom molt senzill i que sovint oblidem: LA VIDA, ja que ells en primera instància lluiten per sobreviure, per restar entre nosaltres en el primer esglaió de vida, que és conservar-la. Tot seguit, s'esforcen amb perseverança per, a poc a poc, anar-se recuperant en la mesura que puguin. M'han ensenyat, en definitiva, com l'amor a la vida i als seus els dona una força increïble per seguir i, sobretot, són aquestes persones les que em van endinsar en un nou món:
EL MÀGIC MÓN DE LES PETITES COSES.

Gràcies a tots els afectats i a les seves incansables famílies. **F**

de lo posible todos estos profesionales tendrían que estar coordinados.

El proceso de recuperación del paciente afectado por un TCE es un viaje de largo recorrido: primero, hay que estabilizar al paciente médicamente a fin de que pueda sobrevivir; después, hay que mejorar su grado de conciencia progresivamente, ya que los TCE graves suelen entrar en un coma profundo o moderado. Si se despiertan y siguen conscientes se inicia un proceso de recuperación de las funciones alteradas. Suelen ser procesos largos que requieren una constancia diaria o semanal y, en cambio, las mejoras suelen presentarse de forma inconstante y lenta. Por este motivo, tanto los afectados, los familiares como los profesionales describen que es un proceso muy duro, lleno de incertidumbres y de esfuerzos que no se sabe en lo que se traducirán. Sea cuál sea el resultado obtenido, es muy importante que estas personas reciban la estimulación y los tratamientos necesarios, no sólo para mejorar, sino también para no perder lo que han recuperado, es decir, para mantener el estado en el que se encuentran.

Las personas afectadas por un TCE que han estado mucho tiempo en coma y después se han despertado me han regalado uno de los presentes más importantes de mi vida.

Estas personas me han mostrado lo que es la lucha insaciable para mantener algo muy sencillo y que a menudo olvidamos: LA VIDA, ya que ellos en primera instancia luchan por sobrevivir, para quedarse entre nosotros en el primer eslabón de vida, que es conservarla.

Acto seguido, se esfuerzan con perseverancia para, poco a poco, ir recuperándose en la medida de lo posible.

Me han enseñado, en definitiva, cómo el amor a la vida y a los suyos les da una fuerza increíble para seguir y, ante todo, son estas personas las que me introdujeron en un nuevo mundo:

EL MÁGICO MUNDO DE LAS PEQUEÑAS COSAS.

Gracias a todos los afectados y a sus incansables familias. **F**

L'agenda de recursos per a entitats i familiars, editada per la Conselleria de Salut de la Generalitat

“El primer que sents és que estàs perdut completament”

“Lo primero que sientes es que estás perdido completamente”

Família d'Esclat, tot seguit us convidem a llegir un relat que creiem que és digne de compartir amb tots vosaltres, en aquesta edició tan especial de la nostra revista. Un relat que no podríem compartir sense l'entrañable col·laboració de la Pilar, que ha acceptat d'explicar-nos, de manera íntima i transparent, la història del seu fill, l'Àlex.

Tots sabem fins a quin punt necessitem els altres per sentir-nos acompanyats, moltes vegades, en camins que desconeixem, que se'ns fan veritablement difícils. Volem ser una part d'aquesta ajuda, acompanyar-vos en un camí com aquest i mostrar-vos, a famílies que no compartiu la mateixa història de la vida, una altra realitat. I ho volem fer d'aquesta manera: propera, afectiva, real i esperançadora...

Familia de Esclat, acto seguido os invitamos a leer un relato que creemos que es digno de compartir con todos vosotros, en esta edición tan especial de nuestra revista. Un relato que no podríamos compartir sin la entrañable colaboración de Pilar, que ha aceptado contarnos, de forma íntima y transparente, la historia de su hijo, Àlex.

Todos sabemos hasta qué punto necesitamos a los otros para sentirnos acompañados, muchas veces, en caminos que desconocemos, que se nos hacen verdaderamente difíciles. Queremos ser una parte de esta ayuda, acompañaros en un camino como éste y mostraros, a familias que no compartís la misma historia de la vida, otra realidad. Y lo queremos hacer de este modo: próximo, afectivo, real y esperanzador...

La Laura Iglesias, entrevistant la mare de l'Àlex

L'Àlex és un noi de 22 anys afectat de traumatisme craneoencefàlic des del 20 de maig de 1999, quan tan sols tenia 12 anys.

L'Àlex va rebre un gran impacte al cap a causa d'un atropellament quan anava a l'escola. Per aquest motiu, va ser ingressat a la UCI de l'Hospital Vall d'Hebron en coma, i els metges el van mantenir, des del primer dia, en coma medicamentós. El quart dia que era a la UCI intentaren reduir-li la sedació, però l'impacte havia estat tan fort que els metges van decidir mantenir-la. Això li evitaria la inflamació del cervell, a banda d'un immens dolor al cap.

Pilar: “Durant el temps que va passar a la UCI, una infermera ens va dir que li parléssim tant com poguéssim, però que vigiléssim sempre de no deixar mai cap pregunta a l'aire a la qual ell volgués trobar resposta. Calia que l'Àlex

Àlex es un chico de 22 años afectado de traumatismo craneoencefálico desde el 20 de mayo de 1999, cuando sólo tenía 12 años.

Àlex recibió un gran impacto en la cabeza a causa de un atropello cuando iba a la escuela. Por este motivo, fue ingresado en la UCI del Hospital Vall d'Hebron en coma, y los médicos lo mantuvieron, desde el primer día, en coma medicamentoso. El cuarto día que estaba en la UCI intentaron reducirle la sedación, pero el impacto había sido tan fuerte que los médicos decidieron mantenerla. Eso le evitaría la inflamación del cerebro, aparte de un inmenso dolor en la cabeza.

Pilar: “Durante el tiempo que pasó en la UCI, una enfermera nos dijo que le hablaríamos tanto como pudiéramos,

pensés al menys possible mentre es recuperava del coma. Fer-lo pensar, haver de fer l'esforç ell mateix per respondre's coses que no entengués implicava incrementar la inflamació del cervell”.

“En tot aquest temps, va coincidir que la mare d'una amigueta de l'escola de l'Àlex treballava a l'hospital i ens va ser de gran ajuda. En relació amb això, hi va haver un dia que em va resultar encara més dur... Vaig entrar a la UCI i aquell dia vaig notar l'Àlex diferent, pressentia que li passava alguna cosa. Jo estava amb la mare de l'amigueta de l'Àlex quan vaig pensar que era important que li parlés del que sentia... Potser es trobava malament per alguna cosa i li vaig dir que si ho necessitava que plorés, que no passava res perquè estàvem amb ell nosaltres soles. Eren situacions que ja s'havien donat alguns cops entre nosaltres, abans de l'accident. Aquell dia l'Àlex tenia un ull tapat. Vaig veure com començava a plorar... Em vaig desmuntar, se'm va fer un nus immens a la gola... No podia seguir parlant, no podia emetre cap paraula... Però vaig haver de mantenir-me perquè ell no em notés malament. Va ser la mare de l'amiga de l'Àlex qui va continuar parlant-li. En sortir, aquell dia va ser molt i molt dur. És el més dur, veure patir el teu fill!”

Al cap de 21 dies, l'Àlex es va despertar definitivament del coma, bastant afectat cognitivament. Amb això, el van traslladar a la planta infantil de l'hospital perquè, per edat, encara no podia ser atès a la planta de traumatologia d'adults.

Pilar: “No podia moure cap part del cos... El primer que sentís és que estàs perdut completament. No saps absolutament res sobre què cal fer en una situació com aquesta. Et cau el món a sobre... No saps a qui acudir, què has de

pero que vigiláramos siempre de no dejar nunca ninguna pregunta en el aire a la que él quisiera encontrar respuesta. Era preciso que Àlex pensara lo menos posible mientras se recuperaba del coma. Hacerle pensar, tener que hacer el esfuerzo él mismo para responderse cosas que no entendiera implicaba incrementar la inflamación del cerebro”.

“En todo este tiempo, coincidió que la madre de una amigueta del cole de Àlex trabajaba en el hospital y nos fue de gran ayuda. En relación con eso, hubo un día que me resultó todavía más duro... Entré en la UCI y aquel día noté a Àlex distinto, presentía que le pasaba algo. Yo estaba con la madre de la amigueta de Àlex cuando pensé que era importante que le hablara de lo que sentía... Quizás se encontraba mal por algo y le dije que si lo necesitaba que llorara, que no pasaba nada porque estábamos con él a solas. Eran situaciones que ya se habían dado algunas veces entre nosotros, antes del accidente. Aquel día Àlex tenía un ojo tapado. Vi cómo empezaba a llorar... Me desmonté, se me hizo un nudo inmenso en la garganta... No podía seguir hablando, no podía emitir palabra alguna... Pero tuve que mantenerme para que él no me notara mal. Fue la madre de la amiga de Àlex quien siguió hablándole. Al salir, aquel día fue muy y muy duro. Es lo más duro, ver sufrir a tu hijo.”

Al cabo de 21 días, Àlex se despertó definitivamente del coma, bastante afectado a nivel cognitivo. Le trasladaron a la planta infantil del hospital porque, por edad, todavía no podía ser atendido en la planta de traumatología de adultos.

Pilar: “No podía mover ninguna parte de su cuerpo... Lo primero que sentís es que estás perdido completamente. No sabes absolutamente nada sobre lo que hay que hacer en una situación como ésta. Te cae el mundo encima... no

“La neuròloga ens va dir que el seu cervell es trobava com si hagués passat per una batidora... Quan et diuen això t'enfoneses completament...”

Un moment de l'entrevista amb la Pilar

“La neuróloga nos dijo que su cerebro se encontraba como si hubiera pasado por una batidora... Cuando te dicen esto te hundes completamente...”

fer... A nosaltres ens va oferir ajuda la treballadora social del mateix hospital. Ella va ser qui ens va donar l'atenció psicològica que necessitàvem”.

“Allí el tracte que ens van donar va ser esplèndid. Aquests dies van ser molt difícils. La meua mare ens va ajudar molt, venia cada dia per donar-nos suport al meu marit i a mi, perquè poguéssim sortir a dinar tots dos junts i, així, poder comentar coses que davant l'Àlex no es podien parlar.”

“L'Àlex tenia visites diàries i havíem de fer tornos. Baixàvem a la plaça de l'hospital i allí ens hi passàvem estones. Venien molts amics de l'escola. L'escola també va rebre un cop molt fort en saber el que li havia passat a l'Àlex. Un dia, pel seu aniversari, a l'agost, els seus amics li van regalar una samarreta del Barça gravada amb el seu nom. La hi van fer emprovar i tots reïem i parlàvem de com li quedava de bé. Una de les seves amigues va dir: 'És que a l'Àlex qualsevol cosa que es posi li queda bé!' Ell, aleshores, va fer un gest d'estranyesa i va girar el cap en direcció a qui li havia parlat. Era més o menys conscient del que passava al seu voltant, ens escoltava i quan ens posàvem davant d'ell mirant-lo ens diferenciava a cadascun de nosaltres.”

L'Àlex va estar fins a l'agost del mateix any, el 1999, a l'hospital. Al l'agost els metges els van proposar de canviar l'Àlex a una habitació de traumatologia d'adults. Els pares, però, no ho van voler i van preferir canviar-lo de centre, ja que a casa era impossible moure's perquè no tenien cadira ni tampoc sabien què fer, ni què necessitaven. Així, el mateix agost, va ingressar a un nou servei.

Amb el canvi de centre van sorgir problemes nous. L'Àlex va deixar d'estar en una habitació i el nou centre separava els espais amb cortines. A part, es tractava d'un centre especialitzat en la rehabilitació de persones amb unes característiques diferents de les de l'Àlex, ja que, segons la Pilar: “Ell no podia parlar ni comunicar-se, ni tampoc dir on li feia mal o què li passava...”. Segons ens explica la mare de l'Àlex, no van saber portar adequadament el seu cas.

Pilar: “Els primers mesos al nou centre no van anar gens bé. L'Àlex no havia tingut mai crisis epilèptiques i aquí, casualitat o no, van començar. Durant quatre o cinc dies va patir de 20 a 23 crisis diàries, la qual cosa va desencadenar, encara més, un desgast neuronal considerable... Tant és així que els resultats de la segona ressonància magnètica que li van fer van ser pitjors que els de la primera. La neuròloga ens va dir que el seu cervell es trobava com si hagués passat per una batidora... Quan et diuen això t'enfoneses completament...”

“Allí van tractar les crisis amb fenitoína, però no van poder reduir-les tant com havien previst, per la qual cosa van canviar-li la medicació per Depakine, i amb altres medicaments complementaris van aconseguir controlar les crisis. Però l'Àlex va canviar, i el canvi va ser a pitjor...”

L'Àlex va estar al nou servei fins al febrer del 2000. Aleshores ell i la família van tornar a casa. A partir d'aquest moment, per a qualsevol problema que tinguessin es posarien en contacte només amb l'Hospital Vall d'Hebron.

sabes a qui acudir, què hacer... A nosotros nos ofreció ayuda la trabajadora social del propio hospital. Ella fue quien nos dio la atención psicológica que necesitábamos”.

“Allí el trato que nos dieron fue espléndido. Estos días fueron muy difíciles. Mi madre nos ayudó mucho, venía cada día para darnos apoyo a mi marido y a mí, para que pudiéramos salir a comer los dos juntos y, así, poder comentar cosas que delante de Àlex no se podían hablar.”

“Àlex tenía visitas diarias y teníamos que hacer turnos. Bajábamos a la plaza del hospital y allí pasábamos los ratos. Venían muchos amigos de la escuela. La escuela también recibió un golpe muy fuerte al saber lo que le había pasado a Àlex. Un día, por su cumpleaños, en agosto, sus amigos le regalaron una camiseta del Barça gravada con su nombre. Se la hicieron probar y todos reímos y hablábamos de lo bien que le quedaba. Una de sus amigas dijo: '¡Es que a Àlex cualquier cosa le queda bien!' Él, entonces, hizo un gesto de extrañeza y giró la cabeza en dirección a quien le había hablado. Era más o menos consciente de lo que pasaba a su alrededor, nos escuchaba y cuando nos poníamos delante mirándolo nos diferenciaba a cada uno.”

Àlex estuvo hasta agosto del mismo año, 1999, en el hospital. En agosto los médicos les propusieron cambiar a Àlex a una habitación de traumatología de adultos. Los padres, sin embargo, no lo quisieron y prefirieron no cambiarle de centro, ya que en casa era imposible moverse porque no tenían silla ni tampoco sabían qué hacer, ni qué necesitaban. Así, el mismo agosto, ingresó en un nuevo servicio.

Con el cambio de centro surgieron problemas nuevos. Àlex dejó de estar en una habitación y el nuevo centro separaba los espacios con cortinas. Aparte, se trataba de un centro especializado en rehabilitación de personas con unas características diferentes de las de Àlex, puesto que, según Pilar: “Él no podía hablar ni comunicarse, ni tampoco decir dónde le dolía o qué le pasaba...”. Según nos cuenta la madre de Àlex, no supieron llevar adecuadamente su caso.

Pilar: “Los primeros meses en el nuevo centro no fueron nada bien. Àlex no había tenido nunca crisis epilèpticas y aquí, casualidad o no, empezaron. Durante cuatro o cinco días sufrió de 20 a 23 crisis diarias, lo cual desencadenó, todavía más, un desgaste neuronal considerable... Tanto es así que los resultados de la segunda resonancia magnética que le hicieron fueron peores que los de la primera. La neuróloga nos dijo que su cerebro se encontraba como si hubiera pasado por una batidora... Cuando te dicen esto te hundes completamente...”

“Allí trataron las crisis con fenitoína, pero no pudieron reducirlas tanto como habían previsto, por lo que le cambiaron la medicación por Depakine, y con otros medicamentos complementarios consiguieron controlar las crisis. Pero Àlex cambió, y el cambio fue a peor...”

Àlex estuvo en el nuevo servicio hasta febrero del 2000. Entonces él y la familia volvieron a casa. A partir de este momento, para cualquier problema que tuvieran se pon-

Els metges van tornar a tractar la medicació per a les crisis i aquestes van reduir-se de manera important.

L'Àlex ha viscut sempre a casa amb els pares i la germana, tres anys més gran que ell.

Pilar: "Jo treballava, però vaig deixar de treballar per poder dedicar-me a l'Àlex plenament. A partir d'aleshores viuríem el dia a dia segons com es despertés l'Àlex. Bé o malament..."

"La tornada a casa es fa molt dura. Tot és diferent, es fa molt difícil adaptar-se a la nova vida. En l'àmbit familiar la situació també afecta considerablement. Tot això, o t'uneix o et separa... Nosaltres ens hem complementat bé, malgrat tot, hem sabut animar-nos l'un a l'altre fins al dia d'avui."

"Des de l'accident no ens hem separat ni una sola nit de l'Àlex, només un parell de dies, quan ell estava de colònies amb l'escola. I és que, segons les recomanacions dels metges, havia de ser beneficiós per a l'Àlex dur-lo a una escola especial. Així ho vam fer i el setembre del 2000 va començar a l'escola Barcanova. Una experiència gratament positiva."

"Des del febrer del 2000 fins a aquell setembre, únicament vam estar a casa, adaptant-nos a la nova situació. Va ser la treballadora social de l'escola qui ens va informar de tot el que havíem de saber per posar-nos al dia sobre les ajudes PUA, aspectes de la Llei de la dependència, del Departament de Benestar Social..."

"A l'escola l'Àlex ha après a fer tot el que pot fer. Entre altres coses, li feien posar música prement un botó amb els dits, el portaven a la piscina, el ficaven dins una piscina de porexpan, on l'Àlex somreia tot jugant amb el material entre els dits, i fins i tot va participar en una obra de teatre que van preparar. Per això, en canviar de servei altra vegada i haver d'assistir al Centre d'Atenció Especialitzada de l'Associació Esclat, el CADES, estàvem preocupats. Sobre tot la seva germana, que està absolutament abocada al seu germà, patia per si tractarien l'Àlex tan bé com ho van fer a l'escola Barcanova."

Actualment, l'Àlex assisteix al Centre d'Atenció Especialitzada de l'Associació Esclat, CADES, des de l'any passat. Els membres de la família, malgrat tot, procuren tenir una vida quotidiana saludable per a ells mateixos. La Pilar ens explica que sovint, i sobretot al principi, tot el dur procés et fa deixar de pensar en tu en alguns moments, però que cal no deixar de fer-ho.

Pilar: "Has de tenir cura de tu mateix, perquè si no estàs bé no podràs donar-li el millor de tu al teu fill. I ells ho noten, quan estàs desanimat i et despreocupes de tu mateix, això repercuteix directament en ells... Has de menjar i dur una vida al més saludable possible, per a tu i per a ell. Has de gaudir i carregar piles de tant en tant per poder estar al màxim. La germana és qui s'ocupa de l'Àlex quan nosaltres programem alguna sortida puntual".

drían en contacto sólo con el Hospital Vall d'Hebron. Los médicos volvieron a tratar la medicación para las crisis y éstas se redujeron de manera importante.

Àlex ha vivido siempre en casa con sus padres y su hermana, tres años mayor que él.

Pilar: "Yo trabajaba, pero dejé de trabajar para poder dedicarme a Àlex plenamente. A partir de entonces viviríamos el día a día según cómo se despertara Àlex. Bien o mal..."

"La vuelta a casa se hace muy dura. Todo es diferente, se hace muy difícil adaptarse a la nueva vida. En el ámbito familiar la situación también afecta considerablemente. Todo eso, o te une o te separa... Nosotros nos hemos complementado bien, a pesar de todo, hemos sabido animarnos el uno al otro hasta el día de hoy."

"Desde el accidente no nos hemos separado ni una sola noche de Àlex, sólo un par de días, cuando él estaba de excursión con la escuela. Y es que, según las recomendaciones de los médicos, tenía que ser beneficioso para Àlex llevarlo a una escuela especial. Así lo hicimos y en septiembre del 2000 empezó en la escuela Barcanova. Una experiencia gratamente positiva."

"Desde febrero del año 2000 hasta aquel septiembre, únicamente estuvimos en casa, adaptándonos a la nueva situación. Fue la trabajadora social de la escuela quien nos informó de todo lo que teníamos que saber para ponernos al día sobre las ayudas PUA, aspectos de la Ley de la Dependencia, del Departamento de Bienestar Social..."

"En la escuela Àlex ha aprendido a hacer todo lo que puede hacer. Entre otras cosas, le hacían poner música apretando un botón con los dedos, lo llevaban a la piscina, lo metían dentro de una piscina de porexpan, donde Àlex sonreía jugando con el material entre los dedos, e incluso participó en una obra de teatro que prepararon. Por eso, al cambiar de servicio otra vez y tener que asistir al Centro de Atención Especializada de la Asociación Esclat, el CADES, estábamos preocupados. Sobre todo su hermana, que está absolutamente volcada en su hermano, sufría por si tratarían a Àlex tan bien como lo hicieron en la escuela Barcanova."

A día de hoy, Àlex asiste al Centro de Atención Especializada de la Asociación Esclat, el CADES, desde el año pasado. Los miembros de la familia, a pesar de todo, procuran tener una vida cotidiana saludable para ellos mismos. Pilar nos cuenta que a menudo, y sobre todo al principio, todo el duro proceso te hace dejar de pensar en ti en algunos momentos, pero que es preciso no dejarlo de hacer.

Pilar: "Tienes que cuidar de ti mismo, porque si no estás bien no podrás darle lo mejor de ti a tu hijo. Y ellos lo notan, cuando estás desanimado y te despreocupas de ti mismo, eso repercute directamente en ellos... Tienes que comer y llevar una vida lo más saludable posible, para ti y para él. Tienes que disfrutar y cargar pilas de vez en cuando para poder estar al máximo. La hermana es quien se ocupa de

A més a més, i des de fa temps, els pares de l'Àlex fan sortides de cap de setmana i algun viatge durant l'any, sempre acompanyats de l'Àlex. La Pilar ens exposa com agraeix el xicot aquestes sortides i com suporta de bé les llargues estades fora de casa.

La família de l'Àlex ha lluitat des del primer dia, amb la màxima estimació i constància, per aconseguir el millor per al seu fill, el qual, afirma la mare, "és el focus de les nostres vides. Aprens a valorar què és realment important a la vida, a vegades ens preocupem per coses que... Cal viure el dia a dia, el dia que es lleva bé és un dia fantàstic."

Des de l'Associació Esclat, agraïm enormement la col·laboració de la Pilar i de la seva família per haver acceptat de compartir amb tots nosaltres la seva història. Una història, com dèiem inicialment, dura, real i esperançadora. Donem les gràcies per haver-la compartit de manera tan propera, posant tot l'esforç en cada paraula, en cada mirada, en cada gest... Esperem, des d'aquí, oferir el més gran suport emocional i fer pública la història real d'una de les nostres GRANS famílies d'Esclat. **F**

"Aprens a valorar què és realment important a la vida. Cal viure el dia a dia. El dia que l'Àlex es lleva bé, és un dia fantàstic".

Àlex cuando nosotros programamos alguna salida puntual."

Además, y desde hace tiempo, los padres de Àlex salen de vez en cuando el fin de semana y programan algún viaje durante el año, siempre acompañados de Àlex. Pilar nos expone cómo agradece el chico estas salidas y lo bien que soporta las largas estancias fuera de su casa.

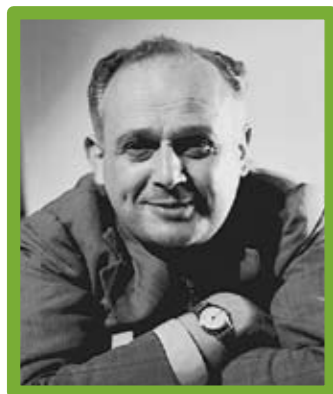
La familia de Àlex ha luchado desde el primer día, con el máximo cariño y constancia, para conseguir lo mejor para su hijo, quien, afirma la madre, "es el foco de nuestras vidas. Aprendes a valorar qué es realmente importante en la vida, a veces nos preocupamos por cosas que... Hay que vivir el día a día, el día que se despierta bien es un día fantástico."

Desde la Asociación Esclat, agradecemos enormemente la colaboración de Pilar y de su familia por haber aceptado compartir con todos nosotros su historia. Una historia, como decíamos inicialmente, dura, real y esperanzadora. Les damos las gracias por haberla compartido de forma tan próxima, poniendo todo el esfuerzo en cada palabra, en cada mirada, en cada gesto... Esperamos, desde aquí, ofrecer el mayor apoyo emocional y dar a conocer la historia real de una de nuestras GRANDES familias de Esclat. **F**

"Aprendes a valorar qué es realmente importante en la vida. Hay que vivir el día a día, el día que se despierta bien es un día fantástico".

Descobrim Feldenkrais?

¿Descubrimos a Feldenkrais?

Moshé Feldenkrais va néixer a Rússia l'any 1904, i quan era adolescent va marxar a Israel, on va desenvolupar diverses feines en la construcció. Es va interessar per les arts marcial i va aprendre la disciplina del judo. Quan era jove es va matricular en Física a la Sorbona, a París, i gràcies a les seves excel·lents qualificacions va aconseguir beques i va entrar a treballar als laboratoris de Pierre Curie.

Moshé Feldenkrais nació en Rusia en el año 1904, y cuando era adolescente se marchó a Israel, donde desarrolló diferentes trabajos en la construcción. Se interesó por las artes marciales y aprendió la disciplina del judo. Cuando era joven se matriculó en Física en la Sorbona, en París, y gracias a sus excelentes calificaciones consiguió becas y entró a trabajar en los laboratorios de Pierre Curie.

Amb aquesta teràpia, qui pateix dolor veurà com es redueix. Les persones amb trastorns neurològics (paràlisi cerebral, Parkinson, traumatismes cranials) i ortopèdics poden recuperar funcions perdudes.

Con esta terapia, las personas que sufren dolor encontrarán que éste se reduce. Las personas con trastornos neurológicos (parálisis cerebral, Parkinson, traumatismos craneales) y ortopédicos pueden recuperar funciones perdidas.

Ana y Crisdary, fent exercicis

La comunicació se estableix a través del contacte creant en la persona curiositat y aprendizaje.

La comunicació s'estableix a través del contacte creant en la persona curiositat i aprenentatge.

La Noemí, practicant Feldenkrais

En Marc, en una sessió

Una lesió al genoll que la ciència mèdica no va aconseguir curar va fer que es posés a estudiar, aprofitant els coneixements que tenia de física, neurofisiologia, psicologia, les teories de Piaget-Wallon i del desenvolupament humà, i a partir d'aquí va desenvolupar un mètode amb el qual va guarir la seva lesió. Va abandonar la investigació al laboratori de física i va dedicar-se a tractar altres persones amb el seu mètode, tot i l'oposició familiar. "No entenc com pots deixar la investigació i la consecució d'un premi Nobel per dedicar-te a tocar el cul de la gent", li va dir la seva mare.

Ell havia decidit el seu camí i a aquest va dedicar la resta de la seva vida. Ensenyava la gent guiant-la amb les mans de manera individual (és el que coneixem per "integracions funcionals"), però el seu somni era que el mètode arribés al nombre de persones més gran possible, per això va dissenyar unes sessions que cadascú podia fer de manera individual seguint les indicacions del professor, però compartint el temps i l'espai amb altres persones ("autoconsciència a través del moviment").

Ja als 79 anys es va adonar que si volia arribar a molta més gent necessitava ensenyar el seu mètode a altres persones i, així, va tenir temps de formar directament tres grups a Nova York. Als 84 anys moria, però deixava una sèrie de persones que han anat estenent el seu mètode per tot el món.

A les sessions de Feldenkrais es treballa en grup, el professor (utilitza la paraula professor per facilitar-ne la comprensió, però en realitat des del mètode no ensenyem el que nosaltres coneixem, sinó que donem unes pautes amb què cada persona pot aprendre i descobrir a partir d'ella mateixa) va donant una sèrie de seqüències

Una lesió en la rodilla que la ciència mèdica no va aconseguir curar hizo que se pusiera a estudiar, aprovechando los conocimientos que tenía de física, neurofisiología, psicología, las teorías de Piaget-Wallon y del desarrollo humano, y a partir de aquí desarrolló un método con el que curó su lesión. Abandonó la investigación en el laboratorio de física y se dedicó a tratar a otras personas con su método, a pesar de la oposición familiar. "No entiendo cómo puedes dejar la investigación y la consecución de un premio Nobel para dedicarte a tocarle el culo a la gente", le dijo su madre.

Él había decidido su camino y a él dedicó el resto de su vida. Enseñaba a la gente guiándola con las manos de forma individual (es lo que conocemos por "integraciones funcionales"), pero su sueño era que el método llegara al mayor número de personas posible, por eso diseñó unas sesiones que cada uno podía hacer de forma individual siguiendo las indicaciones del profesor, pero compartiendo el tiempo y el espacio con otras personas ("autoconsciencia a través del movimiento").

Ya a los 79 años se dio cuenta de que si quería llegar a mucha más gente necesitaba enseñar su método a otras personas y, así, tuvo tiempo de formar directamente a tres grupos en Nueva York. A los 84 años moría, pero dejaba a una serie de personas que han ido extendiendo su método por todo el mundo.

En las sesiones de Feldenkrais se trabaja en grupo, el profesor (utilizo la palabra profesor para facilitar la comprensión, pero en realidad desde el método no enseñamos lo que nosotros conocemos, sino que damos unas pautas con las que cada persona puede aprender y descubrir a partir de ella misma) va dando una serie

"No busco cossos flexibles, busco cervells flexibles. La meua proposta és retornar a cada persona la seva dignitat humana."

"No busco cuerpos flexibles, busco cerebros flexibles. Mi propuesta es devolver a cada persona su dignidad humana."

Fent exercicis amb en Santi

de movimiento assequibles perquè cada persona pugui:

- Aprendre sobre ella mateixa a través de l'atenció i la concentració, treballant la consciència de com funciona cadascú.
- Reconèixer hàbits.
- Aprendre a fer un ús millor d'un mateix desenvolupant habilitats.
- Clarificar l'autoimatge.
- Desenvolupar l'agilitat.
- Desenvolupar l'harmonia.
- Desenvolupar la fluïdesa i la globalitat en els gestos.
- Millorar la qualitat de moviment i d'acció.

A les sessions individuals el practicant estableix un diàleg sense paraules. La comunicació s'estableix a través del contacte creant en la persona curiositat i aprenentatge.

Les persones que pateixen dolor trobaran que aquest es pot reduir, els moviments es poden fer més naturals i elegants, amb més flexibilitat i coordinació. Les persones amb trastorns neurològics (paràlisi cerebral, Parkinson, traumatismes cranials) i ortopèdics poden recuperar funcions perdudes. Els músics i els ballarins podran afinar la seva sensibilitat i tothom, en general, augmentarà el benestar físic i emocional. **F**

de secuencias de movimiento assequibles para que cada persona pueda:

- Aprender sobre ella misma a través de la atención y la concentración, trabajando la conciencia de cómo funciona cada uno.
- Reconocer hábitos.
- Aprender a hacer un uso mejor de uno mismo desarrollando habilidades.
- Clarificar la autoimagen.
- Desarrollar la agilidad.
- Desarrollar la armonía.
- Desarrollar la fluidez y la globalidad en los gestos.
- Mejorar la calidad de movimiento y de acción.

En las sesiones individuales el practicante establece un diálogo sin palabras. La comunicación se establece a través del contacto creando en la persona curiosidad y aprendizaje.

Las personas que sufren dolor encontrarán que éste se puede reducir, los movimientos se pueden hacer más naturales y elegantes, con más flexibilidad y coordinación. Las personas con trastornos neurológicos (parálisis cerebral, Parkinson, traumatismos craneales) y ortopédicos pueden recuperar funciones perdidas. Los músicos y los bailarines podrán afinar su sensibilidad y todo el mundo, en general, aumentará su bienestar físico y emocional. **F**

Esclat participa en el projecte europeu Trama

Esclat participa en el proyecto europeo Trama

En el número 39 d'aquesta revista explicàvem com la xarxa MAMED (material mèdic), creada el 2003, es consolidava a Europa amb els objectius següents:

La formació en la reparació de material mèdic, a través de cursos de curta durada destinats a recuperar el material mecànic i biomèdic.

L'ocupació de persones amb discapacitat i de persones amb dificultats d'inserció en les diverses activitats de reparació.

La prestació de serveis a les persones i a les institucions de les ciutats membres al voltant dels aparells mèdics (vendes, lloguer, préstecs, reparacions de cadires de rodes, llits i altres aparells d'ajuda a l'autonomia motriu).

L'ajuda permanent als països en vies de desenvolupament.

En el número 39 de esta revista explicábamos cómo la red MAMED (material médico), creada en 2003, se consolidaba en Europa con los siguientes objetivos:

La formación en la reparación de material médico, a través de cursos de corta duración destinados a recuperar el material mecánico y biomédico.

El empleo de personas con discapacidad y de personas con dificultades de inserción en las diversas actividades de reparación.

La prestación de servicios a las personas y a las instituciones de las ciudades miembros en torno a los aparatos médicos (ventas, alquiler, préstamos, reparaciones de sillas de ruedas, camas y otros aparatos de ayuda a la autonomía motriz).

Creada i coordinada per l'associació francesa Handicap & Libertés, la xarxa està constituïda pels membres fundadors (HAL, Aurelie, Esclatec, Federació Ecom, Terre, Consorzio Abele Lavoro) i per altres institucions que formen part de la xarxa MAMED en el marc de noves accions que s'han posat en pràctica.

Aquesta xarxa s'ha ampliat a 15 membres de 12 països durant el període novembre 2007-octubre 2009, en el marc del projecte Trama, finançat pel Programa Leonardo da Vinci de la Unió Europea, un projecte que es va iniciar l'1 de novembre de 2007 amb els objectius següents:

-Preparar les bases d'un reconeixement de la formació, en l'àmbit local, als 12 països implicats, i en l'àmbit europeu, la consecució d'una certificació o diploma.

-Definir un programa de formació únic, amb guies pedagògiques i de formació a disposició dels estudiants i dels formadors, traduïts a les llengües locals del partenariat.

-Formació de 30 nous estudiants (en les branques mecànica, administrativa i biomèdica) en cadascun dels vuit nous països als quals es transferirà la formació MAMED, és a dir, 240 persones en total.

La ayuda permanente a los países en vías de desarrollo.

Creada y coordinada por la asociación francesa Handicap & Libertés, la red está constituida por los miembros fundadores (HAL, Aurelie, Esclatec, Federación Ecom, Terre, Consorzio Abele Lavoro) y por otras instituciones que forman parte de la red MAMED en el marco de nuevas acciones que se han puesto en práctica.

Esta red se ha ampliado a 15 miembros de 12 países, durante el período noviembre 2007-octubre 2009, en el marco del proyecto Trama, financiado por el Programa Leonardo da Vinci de la Unión Europea, un proyecto que se inició el 1 de noviembre de 2007 con los siguientes objetivos:

-Preparar las bases de un reconocimiento de la formación, a nivel local, en los 12 países implicados, y a nivel europeo, la consecución de una certificación o diploma.

-Definir un programa de formación único, con guías pedagógicas y de formación a disposición de los estudiantes y de los formadores, traducidos a las lenguas locales del partenariat.

Els participants en el projecte Trama

Visita al taller de Motivation Romania

-Aquesta formació es fa en tres mesos: un mes de formació tècnica, un mes de formació a la xarxa i a Europa i un mes de pràctiques.

-Actualització de la pàgina web amb les informacions del projecte i l'estat del progrés.

-El projecte Trama prepara les bases d'una mobilitat transnacional.

La permanència del concepte de formació MAMED es basa en les mesures següents:

La certificació: preparació d'un reconeixement local i d'un referent europeu comú.

La informació: les accions regulars d'informació es dirigeixen a totes les institucions implicades.

La qualitat de la formació: el projecte Trama inclou una guia i un enfocament pedagògic únics.

L'adaptació a la realitat econòmica: el contingut dels cursos s'adapta a un mercat específic i en evolució.

El concepte MAMED deriva d'una realitat:

Els establiments d'atenció i cura i l'assegurança mèdica de la majoria dels països europeus financen el canvi dels aparells mèdics amb regularitat i aquests solen estar en bones condicions de funcionament o es poden reparar amb poc pressupost.

El sistema creat per a les persones amb discapacitat i les persones grans dels països europeus no respon direc-

-Formación de 30 nuevos estudiantes (en las ramas mecánica, administrativa y biomédica) en cada uno de los 8 nuevos países en los que la formación MAMED será transferida, es decir, 240 personas en total.

-Esta formación se realiza en tres meses: un mes de formación técnica, un mes de formación en la red y en Europa y un mes de prácticas.

-Actualización de la página web con las informaciones del proyecto y el estado de su progreso.

-El proyecto Trama prepara las bases de una movilidad transnacional.

La permanencia del concepto de formación MAMED se basa en las siguientes medidas:

La certificación: preparación de un reconocimiento local y de un referente europeo común.

La información: las acciones regulares de información se dirigen a todas las instituciones implicadas.

La calidad de la formación: el proyecto Trama comprende una guía y un enfoque pedagógico únicos.

La adaptación a la realidad económica: el contenido de los cursos se adapta a un mercado específico y en evolución.

El concepto MAMED deriva de una realidad:

Los establecimientos de atención y cuidado y el seguro médico de la mayor parte de los países europeos financian el cambio de los aparatos médicos con regularidad y éstos

tament a les seves necessitats pel que fa al préstec, el lloguer o la reparació.

La formació realitzada pel projecte Trama permet als dotze països membres crear i consolidar les bases d'una formació que facilitarà el desenvolupament de nous serveis a la persona.

Trama permet acreditar la posada en marxa de professions de suport continuat destinades a oferir una segona oportunitat al material mèdic i ortopèdic. L'estructuració dels nous oficis podrà millorar la qualitat de vida de les persones i reduir les despeses de l'assegurança mèdica a Europa i al món.

Els membres fundadors de la xarxa MAMED van crear el 2006 l'associació MAMED Internacional (MI). Aquesta associació està destinada a definir les línies de treball, l'organització i els principis ètics de la xarxa.

El projecte Trama permet als vuit nous països de la xarxa formar part de MAMED Internacional i participar activament en la definició del treball de la xarxa.

L'ajuda al desenvolupament serà d'aquí poc un àmbit de treball de MI; aquesta acció està assegurada avui per cada associat que la vulgui.

Trama afavoreix que cadascun dels seus membres proposi el contingut de la formació del projecte per als països demandants. Aquest és el cas d'HAL i del taller que ha muntat a Gaza (Palestina).

En el cas d'Esclatec, li ha estat encomanada la missió d'acompanyament de l'organització Arcil, a Lousã, Portugal.

La visita es va produir els dies 9 i 10 de setembre de 2008. Xavier Caballero (Esclatec) i Emili Grande (Ecom) van ser els responsables d'estudiar la situació d'Arcil i d'assessorar-los sobre la formació i la posada en marxa dels tallers MAMED.

Després de visitar les instal·lacions de l'organització portuguesa, van intercanviar impressions amb els tècnics d'Arcil sobre els tallers de mecànica i fusteria.

A Portugal el mercat d'ocasió de material biomèdic i ortopèdic no és gaire propici, perquè l'Estat facilita material nou amb regularitat. En canvi, sí que hi ha bones perspectives per als tallers de reparació i manteniment de material i ajuts tècnics en els centres.

Arcil prescriu aquests ajuts i pot vendre material nou i, alhora, ser consumidora (per als seus propis usuaris), i es planteja la possibilitat d'arreglar cadires de rodes de segona mà per a ús intern, amb la qual cosa allibera la quota de la venda de cadires noves per a les persones alienes a l'entitat. A Portugal la Seguretat Social no recepta material de segona mà.

En la visita es va poder constatar el gran interès de

suelen estar en buenas condiciones de funcionamiento o reparables con poco presupuesto.

El sistema creado para las personas con discapacidad y las personas mayores de los países europeos no responde directamente a sus necesidades a nivel de préstamo, alquiler o reparación.

La formación realizada por el proyecto Trama permite a los doce países miembros crear y consolidar las bases de una formación que facilitará el desarrollo de nuevos servicios a la persona.

Trama permite acreditar la puesta en marcha de profesiones de apoyo continuado destinadas a ofrecer una segunda oportunidad al material médico y ortopédico. La estructuración de sus nuevos oficios podrá participar en la mejora de la calidad de vida de las personas y reducir los gastos del seguro médico en Europa y en el mundo.

Los miembros fundadores de la red MAMED crearon en 2006 la asociación MAMED Internacional (MI). Esta asociación está destinada a definir las líneas de trabajo, la organización y los principios éticos de la red.

El proyecto Trama permite a los ocho nuevos países de la red formar parte de MAMED Internacional y participar activamente en la definición del trabajo de la red.

La ayuda al desarrollo será en breve un ámbito de trabajo de MI; esta acción está asegurada a día de hoy por cada asociado que la desee.

Trama favorece que cada uno de sus miembros proponga el contenido de la formación del proyecto para los países demandantes. Éste es el caso de HAL y del taller que ha montado en Gaza (Palestina).

En el caso de Esclatec, le ha sido encomendada la misión de acompañamiento de la organización Arcil, en Lousã, Portugal.

La visita se produjo los días 9 y 10 de septiembre de 2008. Xavier Caballero (Esclatec) y Emili Grande (Ecom) fueron los responsables de conocer la situación de Arcil y de asesorarles sobre la formación y la puesta en marcha de los talleres MAMED.

Después de visitar las instalaciones de la organización portuguesa, intercambiaron impresiones con los técnicos de Arcil sobre los talleres de mecánica y carpintería.

En Portugal el mercado de ocasión de material biomédico y ortopédico no es muy propicio, porque el Estado facilita material nuevo con regularidad. En cambio, sí que hay buenas perspectivas para los talleres de reparación y mantenimiento de material y ayudas técnicas en los centros.

Arcil prescribe estas ayudas y puede vender material nuevo y, al mismo tiempo, ser consumidora (para sus propios usuarios), y se plantea la posibilidad de arreglar sillas de

l'organització portuguesa pel projecte Trama (d'aquí poc iniciaran la formació) i per la posada en marxa dels tallers MAMED.

Així mateix es va observar que tenen prou espai, instal·lacions i eines per iniciar un taller de reparació i muntatge. Només cal que instal·lin un servei de neteja i desinfecció del material de segona mà per reutilitzar-lo.

També van comprovar que al capdavant del taller de mecànica tenen un professional molt qualificat i amb molta iniciativa, a banda que disposen d'un espai per a l'emmagatzemament de les peces i de material suficient per començar la formació pràctica en la reparació. Per la nostra part, els facilitem tot el material teòric i els textos de la formació duta a terme a Espanya.

En aquest moment Arcil treballa en la certificació d'aquesta formació, igual que els altres països del projecte Trama.

Al cap de pocs dies de la visita a Portugal, va tenir lloc a Bucarest una nova reunió del projecte (la segona de les tres programades), en aquest cas a la seu de Motivation Romania, l'entitat rumana del projecte. Vam poder visitar-ne les instal·lacions i els tallers. Durant la reunió tots els socis del projecte van explicar les accions que ha fet cada país pel que fa a la preparació de la formació o la difusió del projecte entre les entitats locals.

L'organització alemanya Bildungswerk des Alzeyer und Wormser Handwerks gGmbH és la responsable d'homologar la certificació de la formació MAMED per a tots els països de l'àmbit europeu. **F**

ruedas de segunda mano para uso interno, liberando, así, el cupo de la venta de sillas nuevas para las personas ajenas a la entidad. En Portugal la Seguridad Social no receta material de segunda mano.

En la visita se pudo constatar el gran interés de la organización portuguesa por el proyecto Trama (realizarán en breve la formación) y por la puesta en marcha de los talleres MAMED.

Asimismo se observó que tienen suficiente espacio, instalaciones y herramientas para iniciar un taller de reparación y montaje. Solamente necesitan instalar un servicio de limpieza y desinfección del material de segunda mano para su reutilización.

También comprobaron que al frente del taller de mecánica tienen un profesional muy cualificado y con mucha iniciativa, además de disponer de un espacio para almacén de las piezas y de suficiente material para comenzar la formación práctica en la reparación. Por nuestra parte, les facilitamos todo el material teórico y los textos de la formación realizada en España.

En estos momentos Arcil trabaja en la certificación de esta formación, igual que los demás países del proyecto Trama.

A los pocos días de la visita a Portugal, tuvo lugar en Bucarest una nueva reunión del proyecto (la segunda de las tres programadas), en este caso en la sede de Motivation Romania, la entidad rumana del proyecto. Pudimos visitar sus instalaciones y talleres. Durante la reunión todos los socios del proyecto explicaron las acciones realizadas en cada país en cuanto a preparación de la formación o difusión del proyecto entre las entidades locales.

La organización alemana Bildungswerk des Alzeyer und Wormser Handwerks gGmbH es la responsable de homologar la certificación de la formación MAMED para todos los países del ámbito europeo. **F**

Els membres de Trama són:

França:
HAL: www.hal.asso.fr
GRETA: www.gita.greta.fr

Bèlgica:
AURELIE: www.aurelie.com
TERRE: www.terre.be

Espanya:
ECOM: www.ecom.es
ESCLATEC: www.esclatec.com

Itàlia:
CONSORZIO ABELE LAVORO: www.gruppoabele.com

Alemanya:
Bildungswerk des Alzeyer und Wormser Handwerks gGmbH: www.bildungswerk-handwerk.de

Romania:
Motivation Romania Foundation: www.motivation.ro

Polònia:
ZAKLAD Doskonalenia Zawodowego w Kielcach: www.zdz.kielce.pl

Portugal:
www.arcil.org

Lituània:
SOPA: www.sopa.lt

Grècia:
www.arvis.gr

Eslovàquia:
TUCE: www.tuke.sk

Turquia:
Kahramnmaras Mesleki Egitim Merkezi: www.ahiturk.com

Més informació: www.mamedical.org

Los miembros de Trama son:

Francia:
HAL: www.hal.asso.fr
GRETA: www.gita.greta.fr

Bélgica:
AURELIE: www.aurelie.com
TERRE: www.terre.be

España:
ECOM: www.ecom.es
ESCLATEC: www.esclatec.com

Italia:
CONSORZIO ABELE LAVORO: www.gruppoabele.com

Alemania:
Bildungswerk des Alzeyer und Wormser Handwerks gGmbH: www.bildungswerk-handwerk.de

Rumanía:
Motivation Romania Foundation: www.motivation.ro

Polonia:
ZAKLAD Doskonalenia Zawodowego w Kielcach: www.zdz.kielce.pl

Portugal:
www.arcil.org

Lituania:
SOPA: www.sopa.lt

Grecia:
ARVIS: www.arvis.gr

Eslovaquia:
TUCE: www.tuke.sk

Turquía:
Kahramnmaras Mesleki Egitim Merkezi: www.ahiturk.com

Más información: www.mamedical.org

Finca d'Arcil on treballen els usuaris

El projecte europeu TRAMA pretén donar formació, i implica diferents entitats dels països de la Unió que treballen en l'àmbit de la inserció laboral. En el cas d'Espanya, hi participen ECOM i Esclatec.

El proyecto europeo TRAMA pretende dar formación, e implica a distintas entidades de los países de la Unión que trabajan en el ámbito de la inserción laboral. En el caso español, participan ECOM y Esclatec.

Reunió de treball a la seu de Motivation a Romania

La pèrdua i la passió per la vida a través d'una finestra groga

La pérdida y la pasión por la vida a través de una ventana amarilla

Llibre: El món groc

Autor: Albert Espinosa

Editorial: Plaza & Janés, 2008

Pel·lícula: No me pidas que te bese, que te besaré (2008)

Libro: El mundo amarillo

Autor: Albert Espinosa

Editorial: Grijalbo. Molins de Rei (Barcelona), 2008

Película: No me pidas que te bese, que te besaré (2008)

M'agrada escoltar la ràdio i més si algun dels contertulians, en aquest cas Albert Espinosa, amb una senzillesa esbalaïdora, és capaç de parlar del patiment i de la "pèrdua" en clau d'humor. Malgrat que les seves paraules poden semblar irreverents per a algú, jo les interpreto en clau d'humor davant la transcendència. El protagonista, Albert Espinosa, que és loquaç i eloqüent, ha viscut des de molt jove experiències que marquen i és per això que té prou "coneixements de causa" per parlar-ne amb el to que vulgui fent del seu discurs un acte de sinceritat i, fins i tot, de bellesa poètica. I va ser, gràcies a la ràdio, que vaig seguir la seva carrera amb admiració i interès.

Guionista, escriptor, contertulià, director de cinema i enginyer industrial químic avalen la seva biografia, que ja s'entreveu com una experiència difícil i dura, però a la

Me gusta escuchar la radio y más si alguno de los contertulianos, en este caso Albert Espinosa, con una sencillez asombrosa, es capaz de hablar del sufrimiento y de la "pérdida" en clave de humor. Aunque sus palabras pueden parecer irreverentes para alguien, yo las interpreto en clave de humor ante la trascendencia. El protagonista, Albert Espinosa, que es locuaz y elocuente, ha vivido desde muy joven experiencias que marcan y es por eso que tiene suficientes "conocimientos de causa" para hablar con el tono que quiera, haciendo de su discurso un acto de sinceridad e, incluso, de belleza poética. Y fue, gracias a la radio, que seguí su carrera con admiración e interés.

Guionista, escritor, contertuliano, director de cine e ingeniero industrial químic avalan su biografía, que ya se vislumbra como una experiencia difícil y dura, pero a la vez

Experiència vital, reflexions filosòfiques i estima per la passió de viure és allò que ens proposa l'autor d'«El món groc»

vegada rica. Des d'aquesta atalaya vull parlar de dos esdeveniments que darrerament han fet que Albert Espinosa sigui el protagonista d'aquesta recomanació: la publicació del llibre 'El món groc' i l'estrena a les pantalles de la pel·lícula que ha dirigit: 'No me pidas que te bese, que te besaré'.

Se'm fa difícil parlar del film i del llibre de forma independent, atès que totes dues experiències, ja sigui com a espectador o com a lector, m'han generat sensacions i sentiments complementaris. El llenguatge visual expressat a través de les imatges de la pel·lícula, més immediat i potser més plàstic, posa cara i ulls als paràgrafs intensos, reflexius i fins i tot filosòfics que es desprenen de la lectura del llibre. El film narra la relació entre dos mons que coexisteixen en la quotidianitat, però que a la vegada s'ignoren i conviuen d'esquena; em refereixo al col·lectiu que presenta una discapacitat i el grup que s'autoanomena dels "normals". Els protagonistes, que, per cert, estan magistralment interpretats, que viuen vides aparentment distanciades, convergeixen a través d'una experiència comuna i constitueixen un grup de persones "grogues" que Espinosa defineix al llibre com "la persona que és especial a la teva vida", i continua: "Els grocs es troben entre els amics i els amors. No és necessari veure'ls sovint o mantenir-hi contacte". I és sobre aquest tipus de persones del que es parla al llibre. El llibre, que està dividit en vint-i-tres capítols, que ell anomena "descobriments", explica d'una forma planera, però a la vegada intensa i profunda, les percepcions i les vivències d'un període de la seva vida prou difícil. No pretén en absolut aportar remeis vitals en forma de recepta, és més aviat una llista de reflexions que es transformen en una mena de testament d'experiència que esdevé quasi vital. Els seus postulats són una invitació, Albert Espinosa fa l'ullet al lector per tal que pugui reciclar els seus pensaments per indagar en les pròpies reflexions i en l'experiència vital i individual.

Experiència vital, reflexions filosòfiques i estima per la passió de viure és allò que ens proposa l'autor d'«El món groc». Un llibre encisador que una vegada s'ha llegit ens apropa a l'autor, que possiblement acabarà sent una d'aquelles persones especials "grogues" que podrien formar part del nostre propi món afectiu: el de les amistats.

Ah, i per finalitzar, m'afegeixo a la frase del pròleg del llibre escrit per Eloi Azorín: "Llarga vida, Albert!!". **F**

Experiencia vital, reflexiones filosóficas y amor por la pasión de vivir es lo que nos propone el autor de 'El mundo amarillo'.

rica. Desde esta atalaya quiero hablar de dos acontecimientos que últimamente han hecho que Albert Espinosa sea el protagonista de esta recomendación: la publicación del libro 'El mundo amarillo' y el estreno en las pantallas de la película que ha dirigido: 'No me pidas que te bese, que te besaré'.

Me resulta difícil hablar del film y del libro de forma independiente, dado que las dos experiencias, ya sea como espectador o como lector, me han generado sensaciones y sentimientos complementarios. El lenguaje visual expresado a través de las imágenes de la película, más inmediato y quizás más plástico, pone cara a los párrafos intensos, reflexivos e incluso filosóficos que se desprenden de la lectura del libro. El film narra la relación entre dos mundos que coexisten en la cotidianidad, pero que a la vez se ignoran y conviven de espaldas; me refiero al colectivo que presenta una discapacidad y el grupo que se autodenomina de los "normales". Los protagonistas, que, por cierto, están magistralmente interpretados, que viven vidas aparentemente distanciadas, convergen a través de una experiencia común y constituyen un grupo de personas "amarillas" que Espinosa define en el libro como "la persona que es especial en tu vida", y sigue: "Los amarillos se encuentran entre los amigos y los amores. No es necesario verlos a menudo o mantener contacto con ellos". Y es sobre este tipo de personas de las que se habla en el libro. El libro, que está dividido en veintitrés capítulos, a los que él llama "descubrimientos", explica de una forma sencilla, pero a la vez intensa y profunda, las percepciones y las vivencias de un periodo de su vida lo bastante difícil. No pretende en absoluto aportar remedios vitales en forma de receta, es más bien una lista de reflexiones que se transforman en una especie de testamento de experiencia que se convierte en casi vital. Sus postulados son una invitación, Albert Espinosa guiña el ojo al lector a fin de que pueda reciclar sus pensamientos para indagar en las propias reflexiones y en la experiencia vital e individual.

Experiencia vital, reflexiones filosóficas y amor por la pasión de vivir es lo que nos propone el autor de 'El mundo amarillo'. Un libro encantador que una vez se ha leído nos acerca al autor, que posiblemente acabará siendo una de aquellas personas especiales "amarillas" que podrían formar parte de nuestro propio mundo afectivo: el de las amistades.

Ah, y para finalizar, me uno a la frase del prólogo del libro escrito por Eloi Azorín: "¡Larga vida, Albert!". **F**

El Cermi creu que la sèrie d'Antena 3 "Lalola" es mofa de la discapacitat

El Comitè Espanyol de Representants de Persones amb Discapacitat (Cermi) va denunciar la "falta de sensibilitat" dels guionistes de la sèrie d'Antena 3 Televisión "Lalola", segons va explicar l'entitat en un comunicat. El motiu de la queixa és que un dels personatges, una dona tartamuda, rep un tractament "vexatori, denigrant i humiliant" per provocar el riure fàcil del telespectador, va denunciar el Cermi.

Per això, el Cermi va instar la cadena de televisió privada i els guionistes d'aquesta telesèrie, que s'emet cada tarda de dilluns a divendres, a canviar el tractament que donen al

El Cermi cree que la serie de Antena 3 "Lalola" se mofa de la discapacidad

El Comité Español de Representantes de Personas con Discapacidad (Cermi) denunció la "falta de sensibilidad" de los guionistas de la serie de Antena 3 Televisión "Lalola", según explicó la entidad en un comunicado. El motivo de la queja es que uno de los personajes, una mujer tartamuda, recibe un tratamiento "vejatorio, denigrante y humillante" para provocar la risa fácil del telespectador, apreció el Cermi.

Por ello, el Cermi instó a la cadena de televisión privada y a los guionistas de esta teleserie, que se emite por las tardes de lunes a viernes, a cambiar el tratamiento que dan al per

"Es nota que els guionistes de la sèrie no tenen amics o familiars afectats per la tartamudesa", consideren les associacions que agrupen els afectats per aquesta discapacitat, uns 800.000 a tot Espanya.

Imatge dels protagonistes de la sèrie d'Antena 3 "Lalola"

"Se nota que los guionistas de la serie no tienen amigos o familiares afectados por la tartamudez", consideran las asociaciones que agrupan a los afectados por esta discapacidad, unos 800.000 en todo el Estado.

personatge, per evitar que "els tartamuts siguin els pallasos de torn que provoquen el riure".

"Es nota que els guionistes del programa no tenen amics o familiars afectats per la tartamudesa", va expressar el president de l'Associació de la Tartamudesa de la Comunitat Valenciana, Francisco Martí Soriano, en una missiva que va enviar a Antena 3. Va recordar que la tartamudesa és una "discapacitat" que afecta unes 800.000 persones a tot Espanya i que "pot conduir al suïcidi social dels qui la pateixen, fins i tot en persones adultes". F

sonaje, para evitar que "los tartamudos sean los payasos de turno que provocan la risa".

"Se nota que los guionistas del programa no tienen amigos o familiares afectados por la tartamudez", expresó el presidente de la Asociación de la Tartamudez de la Comunidad Valenciana, Francisco Martí Soriano, en una misiva que envió a Antena 3. Recordó que la tartamudez es una "discapacidad" que afecta a unas 800.000 personas en toda España y que "puede conducir al suicidio social de quienes la padecen, incluso en personas adultas". F

Guia sobre turisme adaptat en castellà i anglès

La Plataforma Representativa Estatal de Discapacitats Físics (Predif) va editar la guia '100 alojamientos turísticos accesibles para todos' en espanyol i anglès, també en suport CD. La realització d'aquest manual va tenir el suport de la Fundació ONCE i la Fundació Vodafone.

La publicació recull informació sobre diferents tipus d'allotjaments de totes les comunitats urbanes, en tot tipus de destinacions: ciutats, turisme de sol i platja, cases rurals i albergs en plena naturalesa. De cada un d'aquests establiments s'ofereix informació molt detallada sobre el grau d'accessibilitat física, auditiva i visual de totes les instal·lacions: recepció, habitacions, restaurant i piscina. Així, el lector pot saber si s'adapta a les seves necessitats o no.

Per confeccionar aquest manual, tècnics de Predif van visitar més de 600 establiments de tot l'Estat, i van elaborar una auditoria d'accessibilitat física, auditiva i visual de cadascun. F

Guía sobre turismo adaptado en castellano e inglés

La Plataforma Representativa Estatal de Discapacitados Físicos (Predif) editó la guía '100 alojamientos turísticos accesibles para todos' en español e inglés, también en soporte CD. La realización de este manual contó con el apoyo de la Fundación ONCE y la Fundación Vodafone.

La publicación recoge información sobre distintos tipos de alojamientos de todas las comunidades urbanas, en todo tipo de destinos: ciudades, turismo de sol y playa, casas rurales y albergues en plena naturaleza. De cada uno de estos establecimientos se ofrece información muy detallada sobre el grado de accesibilidad física, auditiva y visual de todas sus instalaciones: recepción, habitaciones, restaurante y piscina. Así, el lector puede conocer si se adapta o no a sus necesidades.

Para confeccionar este manual, técnicos de Predif visitaron más de 600 establecimientos de todo el Estado, y realizaron una auditoría de accesibilidad física, auditiva y visual de cada uno de ellos. F

Instal·lacions adaptades dels hotels Room Mate de Málaga (Andalusia) i Reina Fenicia de Jaca (Aragó). Fotografies extretes de la pàgina web www.equalitasvitae.com

Per elaborar aquesta guia de turisme adaptat, es van fer fins a 600 auditors físiques, visuals i auditives.

Para elaborar esta guía de turismo adaptado, se hicieron hasta 600 auditorías físicas, visuales y auditivas.

Accessibilitat de les pàgines web: una obligació legal amb avantatges competitiu

Les empreses que donin feina a més de 100 empleats o que tinguin un volum anual d'operacions que superi els sis milions d'euros, i que operin en sectors com les telecomunicacions, els serveis financers, el subministrament d'aigua i de gas, agències de viatges, transports i comerç al detall tindran l'obligació de disposar de pàgines web accessibles. Així ho estableix la Llei 56/2007, de 28 de desembre, de mesures d'impuls de la societat de la informació.

Les pàgines web de les empreses d'aquest tipus "han de satisfer, a partir del 31 de desembre de 2008, com a mínim, el nivell mitjà dels criteris d'accessibilitat al contingut generalment reconeguts", va expressar el Comitè Espanyol de Representants de Persones amb Discapacitat (Cermi), que va editar un fullet informatiu en el qual explica les obligacions legals que tenen les empreses i també els avantatges competitiu que implica l'accessibilitat.

Segons recorda el Cermi, les pàgines web accessibles "tenen molts avantatges". Entre aquests, que són més fàcils d'utilitzar per tots; s'adapten millor als requeriments d'accés de dispositius com un PDA, telèfons mòbils o televisió digital; estan més ben indexades pels motors de cerca i tenen costos de manteniment més baixos.

"L'accessibilitat no només es tradueix en un augment del nombre de visites, sinó que també reforça la imatge institucional, especialment entre els usuaris amb discapacitat i les persones grans", conclou el Cermi, que ha obert una línia d'assessoria tècnica amb l'empresa Technosite, de la Fundació ONCE, per adaptar i desenvolupar llocs web accessibles. **F**

Donatius

El Corte Inglés ha col·laborat amb la nova escola Esclat mitjançant la donació d'una màquina assecadora i una rentadora per al nou centre del carrer Guitard, 80-92, que esperem que pugui iniciar les seves activitats dins d'aquest any 2008. Des d'aquí agraïm a El Corte Inglés la seva generositat i animem altres empreses del districte a participar també en aquest projecte tan engrescador. **F**

Accesibilidad de las páginas web: una obligación legal con ventajas competitivas

Las empresas que den trabajo a más de 100 empleados o que tengan un volumen anual de operaciones que supere los seis millones de euros, y que operen en sectores como las telecomunicaciones, los servicios financieros, el suministro de agua y gas, agencias de viajes, transportes y comercio al por menor tendrán la obligación de contar con páginas web accesibles. Así lo establece la Ley 56/2007, de 28 de diciembre, de Medidas de Impulso de la Sociedad de la Información.

Las páginas web de las empresas de este tipo "deberán satisfacer, a partir del 31 de diciembre de 2008, como mínimo, el nivel medio de los criterios de accesibilidad al contenido generalmente reconocidos", expresó el Comité Español de Representantes de Personas con Discapacidad (Cermi), que editó un folleto informativo en el que explica las obligaciones legales que tienen las empresas y también las ventajas competitivas que implica la accesibilidad.

Según recuerda el Cermi, las páginas web accesibles "tienen muchas ventajas". Entre ellas, que son más fáciles de utilizar por todos; se adaptan mejor a los requerimientos de acceso de dispositivos como PDA, teléfonos móviles o televisión digital; están mejor indexadas por los motores de búsqueda y tienen menores costes de mantenimiento.

"La accesibilidad no sólo se traduce en un mayor número de visitas, sino que también afianza la imagen institucional, especialmente entre los usuarios con discapacidad y las personas mayores", concluye el Cermi, quien ha abierto una línea de asesoría técnica con la empresa Technosite, de la Fundación ONCE, para adaptar y desarrollar sitios web accesibles. **F**

Donativos

El Corte Inglés ha colaborado con la nueva escuela Esclat con la donación de una secadora y una lavadora para el nuevo centro de la calle Guitard, que estará situado en el número 80-92, y que esperamos que pueda iniciar sus actividades este año 2008.

Desde aquí, agradecemos a El Corte Inglés su generosidad y animamos a otras empresas del distrito a participar en este proyecto. **F**

C/ Bonastruc de Porta, 20
17001 GIRONA

Tel. 972 21 48 22
Fax 972 21 42 10

info@lacapsa.net
www.lacapsa.net

EQUIPAMENTS DE MOBILIARI ESPECIALITZAT

EQUIPAMENT INTEGRAL DE COL·LECTIVITATS

Residències geriàtriques - Casal per a gent gran - Centres de dia - Centres ocupacionals - Escoles d'adults - Biblioteques - Residències i habitatges per a persones amb disminucions

Fa molts anys que aportem la nostra experiència en aquest tipus de moblament, millorant la qualitat de vida dels seus usuaris

SOL·LICITEU PRESSUPOSTOS
SENSE COMPROMÍS

Empresa constructora
Rehabilitació, reforma i ampliació d'edificis

Ampliació i reforma
CEIP Joaquim Ruyra - Blanes

Edificació
Residència Feixa Llarga

- Façanes i cobertes
- Reparació i reforç d'estructures
- Instal·lacions integrals
- Reforma i acondicionament d'interiors
- Espais urbans
- Edificis catalogats

Rehabilitació
Celler de Sant Cugat

http://www.rehacsa.es

Email: cotes@rehacsa.es

AJUDES TÈCNiques I ORTOPÈDIA S.L.

Visite nuestra tienda online: www.ortopediaguzman.com

Sillas de ruedas Taller propio Vida diaria	Ayudas movilidad Camas Ortopedia Técnica	Material antiescaras Grúas Asientos y respaldos especiales	Rehabilitación Material de baño Alquiler
--	--	--	--

ASESORAMIENTO SOBRE:

- Ayudas Cat Salut (centro dispensador)
- Ayudas PUA
- Eliminación barreras arquitectónicas
- Adaptación del automóvil
- Disponemos de un equipo profesional para asesorarle sobre las soluciones/ ayudas más adecuadas para resolver sus problemas de movilidad o autonomía

Venga a conocernos en nuestra nueva exposición de Les Corts

Horario de atención al público
Lunes a Viernes 9:30 a 13:30 y de 16 a 20
Sábado de 9:30 a 13:30

C/ María Barrientos, 7-9 • 08028 Barcelona (Les Corts)
Teléfono: 93.411.15.96 • Fax: 93.339.39.30
www.jgayudas.com • info@jgayudas.com

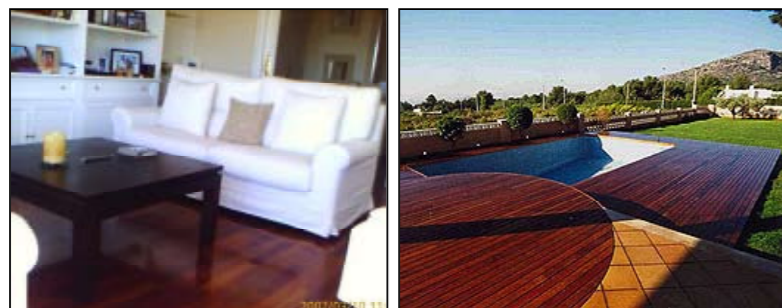
ÀMPLIA EXPOSICIÓ DE PRODUCTES

- Cadires de rodes:
  - Manuals
  - Elèctriques
- Llits i mobiliari adaptat a la llar
- Grues de transferència
- Caminadors i bastons
- Ajudes de bany:
  - Cadires
  - Barres
- Servei d'adaptació de productes.
- Línea infantil:
  - Cadires de rodes
  - Caminadors
  - Trones
- Coixins i matalassos anti-escates
- Ajudes per les activitats domèstiques:
  - Ajudes menjar
  - Ajudes vestir
- Ajudes per a la comunicació
- Adaptació de vivendes
- Servei d'assistència tècnica.

C/ Entença n° 165, 08029 Barcelona · Tel. 93 490 26 29 · Avinguda Jacquard 64, 08222 Terrassa · Telf: 93 736 25 49 · www.gracare.com

PARQUETS MAESTRE

Subministrament, instal·lació i restauració de tot tipus de PARQUET
 Més de 35 anys d'experiència
Exposició:
 Avda. Generalitat 61
 08840 Viladecans
 Barcelona
 Tel: 93-6581083
 Fax: 93-6584189
 E-mail: jordig2001@yahoo.es

CANTÁBRICO
 LA CUINA CASOLANA
 Servei exclusiu a grans col·lectivitats
 Tolrà, 9 i 11 - 08032 BARCELONA - Tel. 93 358 56 01

SERVIM A:

ASOCIACIÓN SAN GUILLERMO
 CENTRES FASIA
 ESCOLA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT
 ESCOLA BARCANOVA
 ESCOLA GUIMBARDA
 ASSOCIACIÓ REL
 ESCOLA CARRILET
 CENTRES ESCLAT I ESCLAT 2

**ESPECIALITZATS EN
CENTRES ESCOLARS**

INFRANOR
 FLEXIBLE INTEGRATED AUTOMATION

Variadores y servomotores

**Control de movimientos
con rapidez y precisión**

C/ Alfonso XII, 345 08912
 Badalona (Barcelona)
 Tel: 93 460 16 31
 Fax: 93 399 96 08
 e-mail: infranor@infranor.es
 web: www.infranor.es

ARTUR RAMON BARCELONA

ANTIQUARI
 COL·LECCIONISME
 MESTRES ANTICS
 CONTEMPORANI

Palla 10, 23 i 25. 08002 Barcelona · anticuari@art.ramon.com · Tel. 93 302 59 70 Fax 93 318 28 33 www.arturamon.com

CENTRO ESPECIAL DE EMPLEO / CENTRE ESPECIAL DE TREBALL

ESCLATEC

DECLARADO DE UTILIDAD PÚBLICA / DESCLARAT D'UTILITAT PÚBLICA

Adaptamos nuestros productos a sus necesidades / Adaptem els nostres productes a les seves necessitats
Departamento I+D+I propio / Departament d'R+D+I propi

www.esclatec.com

Plaça Guinardó 8,
08041 Barcelona
tel. 93 433 40 66
esclatec@suport.org
www.esclatec.com

Nuestros productos en investigación:

- Silla de ruedas electrónica 4x4
- Silla electrónica omnidireccional
- Carrito de la compra motorizado

Els nostres productes en recerca

- Cadira de rodes 4x4
- Cadira de rodes omnidireccional
- Carret de la compra motoritzat